

Ἡ Κασσιανὴ δὲ, ἥτις καὶ τὸ περίφημον δοξαστικὸν τῆς μεγάλης τρίτης συνέγραψεν, αὐτὴ καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ λαμπρῶς τὸ γυναικεῖον φύλον ἀντεπροσώπευσε, πλέξασα τὸ ὄρατον δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ διακρινόμενον διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἱστορικὰς γνώσεις, καὶ τὰς ὠραίας αὐτοῦ ἀντιθέσεις: «Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο καὶ σου ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν Εἰδώλων κατήρηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον αἱ πόλεις γεννῆνται, καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος, ἐπεγράφημεν οἱ πιστοὶ ὀνόματι Θεότητος, Σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα Σου τὸ ἔλεος δόξα Σοι».

Μεθεόρτια.—Ἡ 26 Δεκεμβρίου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἡ δὲ 27 εἰς τιμὴν τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, διότι ὁ θάνατος αὐτοῦ θεωρεῖται γέννησις διὰ τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωὴν, δι' ἧ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου τῶν μαρτύρων καλεῖται ἡμέρα γενέθλιος.

Ἡ δυτικὴ Ἐκκλησία τὴν μὲν 26 Δεκεμβρίου ἑορτάζει τὴν μνήμην τοῦ ἁγ. Στεφάνου, τῇ δὲ 27 τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν συγγραφέως τοῦ ἐσαρκωθέντος Λόγου!.

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ. δ. φ.

Ἐν παρελθόντι φύλλῳ προαναγγείλαμεν τὴν εἰς ἐν τεύχος ἔκδοσιν τῶν χαρισμάτων μύθων, ὅσους ὁ ἐκ τῶν συνεργατῶν ἡμῶν κ. Π. Ι. Φέρμπος κατὰ καιροῦς ἐν διαφόροις φύλλοις ἔχει δημοσιεύσει, μετὰ καὶ τινῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀνεκδότων. Τὸ βιβλίον τοῦτο, καλλιτεχνικῶς τετυπωμένον, ἐκδίδεται τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἐξ αὐτοῦ δὲ παραλαβόντες, τῇ εὐμενείᾳ παραχωρήσει τοῦ συγγραφέως, δημοσιεύμεν ἐνταῦθα τὸν ἐπόμενον μῦθον, ἐν ᾧ, ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, ἀμιλλᾶται ἡ χάρις καὶ ἡ ἀφέλεια τοῦ ὕφους πρὸς τὴν τέχνην τοῦ συγγραφέως.

Σ. τ. Δ.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ

Λέγουσιν ὅτι ὅτε πρῶτον εἰς τὰς χεῖράς του τὰς θείας ἔλαβεν ὁ Ζεὺς τοῦ κόσμου τὰς βασιλικὰς ἡνίας, προσεκάλεσε πᾶν ζῷον ἐλευθέρως νὰ τῷ εἴπῃ τί φρονεῖ περὶ τοῦ κόσμου, καὶ ἂν τίποτε τοῦ λείπῃ, τὰ δὲ ζῷα, μὲ δειλίαν προσερχόμενα, ἐξύμνονον τοῦ παντός τὴν συμμετρίαν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἦλθε καὶ ὁ πίθηκος δρομαῖος, καὶ τὸν θρόνον προσκυνήσας τοῦ Διὸς ἐδαφιαίως, ἤσυχος μὲ τὴν συνήθη χάριν του καὶ πονηρίαν πρὸς τὸν Δία νὰ ἐκθέσῃ καὶ τὴν γνώμην τὴν ἰδίαν

Μεταξὺ πολλῶν γελοίων εἶπε τελευτῶν καὶ ταῦτα μετὰ μορφασμῶν μυρίων.

1. Σημειώσεως ἄξιον ἐστὶν ὅτι ἐν τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ ἕκαστος ἱερεὺς κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ αὐτὸς νὰ λειτουργήσῃ τρίς ὁ δὲ Πάπας κατ' ἄρχατον ἔθος εὐλογεῖ ἕξους καὶ πῖλον, ἅτινα ἀποστέλλει· δῶρον εἰς ὃν εὐδοκεῖ εὐγενῆ φιλικὸν του οἴκον.

«Γίνωσκε, Ζεῦ πάτερ, ὅτι εἰς τὸν κόσμον σου μεγάλη ἀταξία βασιλεύει καὶ ἄς λέγωσιν οἱ ἄλλοι ὅ ἡ θεῖα ἰσότης λείπει καὶ ἡ συμμετρία Τοῦτο εἶνε ἡ μαγίστη πρὸς τὸν κόσμον ἀδικία.

Τέλος, ἅπαντα τὰ ὄντα ἔπρεπε νὰ εἶνε ἴσα μὲ τὰ μετ' αὐτῶν συζῶντα.

«— Ἐγχεῖς δίκαιον τῷ ὄντι, ἀπεκρίθη ὁ Κρονίδης, καὶ ὀρθῶς τὴν ἀταξίαν εἰς τὸν κόσμον ἀποδίδεις. Γενικὴ λοιπὸν ἰσότης: ὅσα ἐν τῷ κόσμῳ ζῶσι, πάντα μετὰ σοῦ εἰς σκνίπας θεὰ μεταμορφωθῶσιν.

Εὐχαριστημένος εἶσαι;

Ἐκκληροῦται ἡ εὐχὴ σου, πλέον μὴ παραπονήσαι.

«— Ὅχι· δά! εἶπεν ἐκεῖνος καὶ ἐπήδησ' ἐν τῷ μέσῳ. Μεταμόρφωσιν ἐξήτουν ὄχι διὰ νὰ ἐκπέσω!

— Λοιπὸν ἔστω, ἀπεκρίθη ὁ Θεός, τὰ τόσα τόσα τῶν μυρμηκῶν καὶ κωνόπων τὰγάματα, κ' ἐν γένει ὅσα εἰς τὴν γῆν ἐπάνω ζῶσιν,

εἰς ἐλέφαντας μεγάλους θεὰ μεταμορφωθῶσι.»

Παρευθὺς ὁ λόγος οὗτος τοῦ Διὸς ἐξεπληρώθη κ' ἡ γῆ ὅλη ἐκ σωμάτων τεραστίων ἐπληρώθη ὥστε πλέον δὲν ἐξήρκει ὅλ' ἡ ἐπιφάνειά της νὰ χωρέσῃ καὶ νὰ θρέψῃ τὰ δγκώδη τέρατά της.

Καὶ ὁ φίλος μας ὁποῖαν γνώμην εἶχεν εἰς ἐκεῖνην τὴν τῶν πάντων συμμετρίαν;

«ὦ! ἐκεῖνος, μὴ ῥωτάτε. . . ὅλος μεταμορφωμένος εἰς ἐλέφαντα μεγάλον, καταστενωχωρημένος, συγκρουόμενος ἀπαύστως μεταξύ χονδρῶν γειτόνων καὶ ἀδυνατῶν ὁ τάλας ἐν νὰ κάμῃ βῆμα μόνον,

Ἐκλαίει καὶ ἐνθυμεῖτο

τὰ μικρὰ πηδήματά του εἰς τὰ δάση ὅτε ἦτο.

Κ' ἔκραξε: «Θεε, ὡς πότε ὁ λαὸς αὐτὸς ὁ γίγας φοβερὰ θὰ με πιεξῇ! σώσον με, Θεε, ὀλίγας ναί, ὀλίγας σιγμὰς μόνον μάλιστα μάλιστα θὰ ἀνθῆξω ὁδός μοι τόπον νὰ βοσκῆσω καὶ διάστημα νὰ τρέξω!»

Ὁ μωρὸς μετεμελήθη.

«Ὁ δὲ Ζεὺς εἰς τοὺς κλαυθμούς του μειδίων τῷ ἀπεκρίθη:

«Αἶ, ἐλέφα μου, τί τόπον καὶ διάστημα γυρεύεις; κ' ἡ ἰσότης τί θὰ γείνη, τὴν ὁποῖαν σὺ λατρεύεις; κ' ἔπειτα ὡς ὅλοι ζῶσιν, οὕτω πᾶσι καὶ σὺ θὰ ζήσῃς.

— ὦ ἀν ἦτο, ὦ Ζεῦ πάτερ, δυνατόν νὰ μου χάρισῃς

τὴν προχθесινήν μορφήν μου, μετ' αὐτῆς καὶ τὴν προτέραν τρισευδαίμονα ζωὴν μου!

«— Αἶ, ἐλέφα μου, μέγας δὲν ὠρέγεσο νὰ γείνης; Ἐγενεῖς; τί τὴν προτέραν τώρα θέσιν σου προκρίνεις; Εἶδες ὅτ' ἡ ἀνίσότης συγκρατεῖ τὰ πάντα; εἶδες Εἶδες πῶς; τὰ ὄνειρά σου ἦσαν μάταια ἐλπίδες; Ἀλλε πάλιν τὴν μορφήν σου, μετ' αὐτῆς καὶ τὴν προτέραν τρισευδαίμονα ζωὴν σου.»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΦΕΡΜΠΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἰατρός Μ* ἔχει ὀρισμένον τιμήμα δι' ἐκάστην ἰατρικὴν συμβουλὴν διδομένην κατ' οἶκον δέκα φράγκα.

Πρό τινος εὐπορός τις παντοπώλης, ἀφοῦ πρῶτον τοῦ ἐζήτησεν ἰατρικὴν συμβουλὴν διακρίσασαν ἡμίσειαν ὄραν, λαμβάνει τὴν συνταγὴν ἣν τῷ ἔγραψεν ὁ ἰατρός καὶ ἀποθέτει εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς τραπέζης ἐν πεντόφραγκον μόνον. Ὁ ἰατρός βλέπει αὐτὸ, καὶ διὰ κινήματος δὴθεν